sygn. akt: **D 3/25**

ORZECZENIE

dnia (…) roku

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie
w składzie:

Przewodniczący: **r.pr. Paweł Strzelec**
Sędziowie: **r.pr. Grzegorz Koksanowicz - sprawozdawca**
r.pr. Marek Kulik

Protokolant **Agnieszka Kuchciak**

w obecności **Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie** radcy prawnego **Patrycji Kozłowskiej-Kalisz**

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu (…) r. sprawy **radcy prawnego** (…) **(nr wpisu** (…)**)**, córki (…) i (…), ur. (…) r. w (…), zam. (…)

obwinionej o to, że:

1) w okresie od dnia (…) r. do dnia (…) r. w (…) naruszała obowiązek zachowania tajemnicy zawodowej radcy prawnego w ten sposób, że przekazywała (…) informacje o sprawach swoich klientów, umożliwiła (…) dostęp do dokumentów w sprawach swoich klientów, zapisanych i utrwalonych na komputerowym nośniku danych, zlokalizowanym w siedzibie swojej kancelarii w (…), a także umożliwiła (…) nieograniczony dostęp do swojego konta na Portalu Informacyjnym Sądów Powszechnych, w wyniku czego (…) mógł pozyskiwać wszystkie informacje objęte tajemnicą zawodową radcy prawnego, zamieszczone w tym Portalu, dotyczące spraw sądowych klientów reprezentowanych przez radcę prawnego (…),

   tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w zw. z art. 9, art. 15 ust. 1, art. 16 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (tekst jednolity: załącznik do uchwały nr 884/XI/2023 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 7 lutego 2023 r.);

2) po dniu (…) r. do dnia wydania niniejszego postanowienia nie rozwiązała zawartej w dniu (…) r. z (…) z siedzibą w (…) umowy współpracy, której przedmiotem jest odpłatne pozyskiwanie klientów na jej rzecz przez (…) z siedzibą w (…), a która to umowa zobowiązuje radcę prawnego (…) do działalności stanowiącej zagrożenie dla tajemnicy zawodowej, a także do dzielenia się wynagrodzeniem za świadczenie pomocy prawnej z podmiotem nieuczestniczącym w jej świadczeniu,

tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w zw. z art. 25 ust. 1 w zw. z art.26 ust.1 w zw. z art. 33 ust. 1 i 3 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (tekst jednolity: załącznik do uchwały nr 884/XI/2023 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 7 lutego 2023 r.);

Uznaje Obwinioną **radcę prawnego** (…) winną tego, że:

I. W okresie od dnia (…) r. do dnia (…) r. w (…) naruszała obowiązek zachowania tajemnicy zawodowej radcy prawnego w ten sposób, że przekazywała (…) informacje o sprawach swoich klientów, umożliwiła (…) dostęp do dokumentów w sprawach swoich klientów, zapisanych i utrwalonych na komputerowym nośniku danych, zlokalizowanym w siedzibie swojej kancelarii w (…), a także umożliwiła (…) nieograniczony dostęp do swojego konta na Portalu Informacyjnym Sądów Powszechnych, w wyniku czego (…) mógł pozyskiwać wszystkie informacje objęte tajemnicą zawodową radcy prawnego, zamieszczone w tym Portalu, dotyczące spraw sądowych klientów reprezentowanych przez radcę prawnego (…),

tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w zw. z art. 9, art. 15 ust. 1, art. 16 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (tekst jednolity: załącznik do uchwały nr 884/XI/2023 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 7 lutego 2023 r.).

II. Po dniu (…) r. do dnia wydania postanowienia o przedstawieniu zarzutu tj. do dnia (…) r., nie rozwiązała zawartej w dniu (…) r. z (…) z siedzibą w (…) umowy współpracy, której przedmiotem jest odpłatne pozyskiwanie klientów na jej rzecz przez (…) z siedzibą w (…), a która to umowa zobowiązuje radcę prawnego (…) do działalności stanowiącej zagrożenie dla tajemnicy zawodowej, a także do dzielenia się wynagrodzeniem za świadczenie pomocy prawnej z podmiotem nieuczestniczącym w jej świadczeniu,

tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w zw. z art. 25 ust. 1 w zw. z art.26 ust.1 w zw. z art. 33 ust. 1 i 3 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (tekst jednolity: załącznik do uchwały nr 884/XI/2023 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 7 lutego 2023 r.).

III. Za czyn wymieniony w punkcie I niniejszego orzeczenia, na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 3 i ust. 2ba ustawy o radcach prawnych wymierza karę pieniężną w wysokości dwunastokrotności minimalnego wynagrodzenia za pracę obowiązującego w dacie popełnienia przewinienia dyscyplinarnego tj. 41.880 zł (słownie: czterdzieści jeden tysięcy osiemset osiemdziesiąt złotych 00/100).

IV. Za czyn wymieniony w punkcie II niniejszego orzeczenia, na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 3 i ust. 2ba ustawy o radcach prawnych wymierza karę pieniężną w wysokości pięciokrotności minimalnego wynagrodzenia za pracę obowiązującego w dacie

popełnienia przewinienia dyscyplinarnego tj. 21.500 zł (słownie: dwadzieścia jeden tysięcy pięćset złotych 00/100).

V. Na podstawie art. 65^1 ust. 1 i 2 pkt 3 ustawy o radcach prawnych łączy kary orzeczone w punktach III, IV łączy i wymierza Obwinionej łączną karę pieniężną w wysokości 60.000 zł (słownie: sześćdziesiąt tysięcy złotych 00/100) oraz na podstawie art. 65 ust. 2a ustawy o radcach prawnych obok tej kary orzeka dodatkowo zakaz wykonywania patronatu na okres pięciu lat.

VI. Na podstawie art. 70^6 ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych zasądza od Obwinionej radcy prawnego (…) na rzecz Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie koszty postępowania dyscyplinarnego w wysokości 2.522,40 zł (słownie: dwa tysiące pięćset dwadzieścia dwa złote 40/100).

Przewodniczący	Członkowie	
……..……	……..……..……	..……..……..
r.pr. Paweł Strzelec	r.pr. Grzegorz Koksanowicz	r.pr. Marek Kulik

Sygn. akt. D 3/25

Uzasadnienie:

Radca prawny (…) wnioskiem z (…) r. została obwiniona o to, że:

1) w okresie od dnia (…) r. do dnia (…) r. w (…) naruszała obowiązek zachowania tajemnicy zawodowej radcy prawnego w ten sposób, że przekazywała (…) informacje o sprawach swoich klientów, umożliwiła (…) dostęp do dokumentów w sprawach swoich klientów, zapisanych i utrwalonych na komputerowym nośniku danych, zlokalizowanym w siedzibie swojej kancelarii w (…), a także umożliwiła (…) nieograniczony dostęp do swojego konta na Portalu Informacyjnym Sądów Powszechnych, w wyniku czego (…) mógł pozyskiwać wszystkie informacje objęte tajemnicą zawodową radcy prawnego, zamieszczone w tym Portalu, dotyczące spraw sądowych klientów reprezentowanych przez radcę prawnego (…),

tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w zw. z art. 9, art. 15 ust. 1, art. 16 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (tekst jednolity: załącznik do uchwały nr 884/XI/2023 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 7 lutego 2023 r.);

2) po dniu (…) r. do dnia wydania niniejszego postanowienia nie rozwiązała zawartej w dniu (…) r. z (…) z siedzibą w (…) umowy współpracy, której przedmiotem jest odpłatne pozyskiwanie klientów na jej rzecz przez (…) z siedzibą w (…), a która to umowa zobowiązuje radcę prawnego (…) do działalności stanowiącej zagrożenie dla tajemnicy zawodowej, a także do dzielenia się wynagrodzeniem za świadczenie pomocy prawnej z podmiotem nieuczestniczącym w jej świadczeniu,

tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w zw. z art. 25 ust. 1 w zw. z art.26 ust.1 w zw. z art. 33 ust. 1 i 3 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (tekst jednolity: załącznik do uchwały nr 884/XI/2023 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 7 lutego 2023 r.);

Na podstawie zebranego materiału dowodowego sąd ustalił co następuje:

W okresie od dnia (…) r. do dnia (…) r. Obwiniona wielokrotnie naruszała obowiązek zachowania tajemnicy zawodowej radcy prawnego w ten sposób, że przekazywała (…) informacje o sprawach swoich klientów, umożliwiła mu dostęp do dokumentów w sprawach swoich klientów, zapisanych i utrwalonych na komputerowym nośniku danych, zlokalizowanym w siedzibie swojej kancelarii w (…), a także umożliwiła (…) nieograniczony dostęp do swojego konta w Portalu Informacyjnym Sądów Powszechnych, w wyniku czego mógł on pozyskiwać wszystkie informacje objęte tajemnicą zawodową radcy prawnego, zamieszczone w tym Portalu, dotyczące spraw sądowych klientów reprezentowanych przez radcę prawnego (…). Ustalono, że dostęp do danych klientów i Portalu Informacyjnego Sądów Powszechnych odbywał się bez żadnego nadzoru. (…) wykonywał kopie dokumentów i

zdjęcia, mógł też kopiować dane znajdujące się na komputerze bądź przesyłać je na skrzynkę mailową, co świadek zeznał na rozprawie w dniu (…) r. (k-…)

Powyższe znajduje potwierdzenie w następujących dowodach zgromadzonych w sprawie: dowodu z zeznań świadka (…) (k-…, k-…), dowodach z dokumentów: umowa o współpracy (k-…), wydruki z korespondencji mailowej wraz z załącznikami zgromadzone w postępowaniu prowadzonym przez Rzecznika Dyscyplinarnego w innej sprawie, włączone do materiału dowodowego niniejszej sprawy na podstawie Zarządzenia Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia (…) r. i ujawnione bez odczytywania na rozprawie w dniu (…) r. w trybie art. 405 § 2 i § 4 kpk w zw z art. 74^1 pkt 1 ustawy o radcach pranych, (k-…, k – …).

Świadek (…) szczegółowo opisał sposób udostępniania dokumentów objętych tajemnicą zawodową radcy prawnego, wskazując że na początku współpracy z kancelarią Mecenas (…), trwającą formalnie od (…) r., akta przekazywane były świadkowi, za zgodą Pani Mecenas, przez pracownika sekretariatu, natomiast później pozwolono mu na osobiste korzystanie z archiwum mieszczonego się w kancelarii. Podobnie wyglądała sytuacja z dostępem do Portalu Informacyjnego Sądów Powszechnych. Na początku współpracy dostęp ten odbywał się za pośrednictwem pracownika sekretariatu, później udostępniono świadkowi dostęp do komputera, gdzie po zalogowaniu się uzyskiwał dostęp do Portalu Informacyjnego Sądów Powszechnych i danych objętych tajemnicą zawodową radcy prawnego.(k-…). Nie było żadnych zabezpieczeń utrudniających dostęp do informacji zawartych w teczkach klientów, nie było nawet listy na której świadek mógłby potwierdzić swoją obecność w kancelarii Mecenas (…). Zeznania świadka (…) są spójne, logiczne i korespondują z treścią zgromadzonych w niniejszym postępowaniu dowodów z dokumentów (k-…). Przedmiotowe dokumenty, których wiarygodności nikt nie zakwestionował, wraz z treścią zeznań świadka (…) jednoznacznie odzwierciedlają stan faktyczny sprawy w aspekcie zarzutu sformułowanego w punkcie pierwszym wniosku o ukaranie.

Jak ustalono, Obwiniona r.pr. (…) nie rozwiązała po dniu (…) r. (aż do dnia (…)r. czyli do dnia wydania postanowienia o przedstawieniu jej w tym zakresie zarzutów) zawartej w dniu w dniu (…) r. z (…) z siedzibą w (…) umowy o współpracy, której przedmiotem jest odpłatne pozyskiwane klientów na jej rzecz przez tę Spółkę, a która to umowa zobowiązuje radcę prawnego (…) do działalności stanowiącej zagrożenie dla tajemnicy zawodowej, a także do dzielenia się wynagrodzeniem za świadczenie pomocy prawnej z podmiotem nieuczestniczącym w jej świadczeniu. Radca prawny (…) w swoich wyjaśnieniach składanych w dniu (…) r. przed Rzecznikiem Dyscyplinarnym oświadczyła, że zamierza rozwiązać umowę o współpracy z (…) z siedzibą w (…) (k –…), jednakże na dwukrotne wezwanie Rzecznika o potwierdzenie, czy do tego rozwiązania doszło, nie udzieliła odpowiedzi, mimo odbioru pisma (k-…, k -…).

Stawający na rozprawie przed Okręgowym Sądem Dyscyplinarnym w dniu (…)r. świadek (…) zeznał, że w chwili obecnej współpraca między (…) z siedzibą w (…) a r. pr. (…) nadal ma miejsce, nie doszło do rozwiązania umowy o współpracy, a nadto że nie miał on żadnych sygnałów iż Pani Mecenas chce rozwiązać łączącą strony umowę o współpracy (k-…).

Stan faktyczny sprawy nie budzi wątpliwości. Należy podkreślić, że pierwsze z przypisanych Obwinionej przewinień dyscyplinarnych należy do szczególnie nagannych w świetle standardów obowiązujących w praktyce zawodowej radcy prawnego. Zgodnie z art. 9

KERP dochowanie tajemnicy zawodowej jest prawem i obowiązkiem radcy prawnego. Stanowi podstawę zaufania klienta i jest gwarancją jego praw i wolności. Zgodnie z art. 15 ust. 1 KERP (radca prawny jest obowiązany zachować w tajemnicy wszystkie informacje dotyczące klienta i jego spraw, ujawnione radcy prawnemu przez klienta bądź uzyskane w inny sposób w związku z wykonywaniem przez niego jakichkolwiek czynności zawodowych, niezależnie od źródła tych informacji oraz formy i sposobu ich utrwalenia. Zaś zgodnie z art. 16 KERP dochowanie tajemnicy zawodowej obejmuje nie tylko zakaz ujawniania informacji i dokumentów, o których mowa w art. 15, ale również zakaz skorzystania z nich w interesie własnym lub innej osoby, chyba że przepisy prawa lub KERP stanowią inaczej. Szczególną cechą stosunku istniejącego między radcą prawnym a mandantem jest istniejące między nimi zaufanie. O zaufaniu tym można mówić wyłącznie wówczas, kiedy mandant ma absolutną pewność, że informacje istotne dla ochrony swych praw powierza swemu pełnomocnikowi w dyskrecji. Informacje, które mu przekazuje muszą pozostać wyłącznie jego wiedzą. Naruszenie tego obowiązku stanowi pogwałcenie podstawowego obowiązku lojalności radcy prawnego wobec reprezentowanej strony. Nie ma przy tym wątpliwości, że Obwiniona czynu tego dopuściła się umyślnie, co więcej, czyn ten popełniła w sposób ciągły, czyniąc z ujawniania tajemnicy reprezentowanych stron ciągły i zorganizowany proceder. Nie mamy tu do czynienia z jednorazowym zachowaniem, lecz z procederem, który Obwiniona uznawała za normalne zachowanie w ramach swej działalności.

Wszystko to razem nie tylko nakazuje uznać ponad wszelką wątpliwość, że obwiniona wyczerpała ustawowe znamiona czynu przypisanego jej w punkcie I orzeczenia, i że uczyniła to umyślnie, lecz wskazuje na działanie w warunkach szczególnie obciążających, co znalazło wyraz w wymiarze kary.

Odnośnie do czynu z punktu II orzeczenia, polegającego na nierozwiązaniu umowy o współpracy, która zobowiązuje radcę prawnego (…) do działalności stanowiącej zagrożenie dla tajemnicy zawodowej, a także do dzielenia się wynagrodzeniem za świadczenie pomocy prawnej z podmiotem nieuczestniczącym w jej świadczeniu, stanowi on naruszenie szeregu obowiązków ciążących na radcy prawnym. Zgodnie z art. 25 ust. 1 KERP radca prawny nie może prowadzić jakiejkolwiek działalności lub w jakikolwiek sposób uczestniczyć w czynnościach, które stwarzałyby zagrożenie dla tajemnicy zawodowej. Zgodnie z art. 26 ust. 1 KERP radca prawny nie może świadczyć pomocy prawnej, jeżeli wykonywanie czynności zawodowych naruszałoby tajemnicę zawodową lub stwarzało znaczne zagrożenie jej naruszenia, zaś zgodnie z art. 33 ust. 1 KERP radca prawny może pozyskiwać klientów zgodnie z prawem, dobrymi obyczajami oraz postanowieniami KERP. Istnienie umowy o współpracy nakładającej na radcę prawnego obowiązek dzielenia się wynagrodzeniem za świadczenie pomocy prawnej z podmiotem nieuczestniczącym w jej świadczeniu narusza art. 33 ust. 1 KERP, zaś zawarcie w niej postanowień wymagających ujawniania określonych informacji objętych tajemnicą zawodową radcy prawnego przed agentem naruszają art. 25 ust. 1 i 26 ust. 1 KERP, przy czym we wszystkich tych wypadkach zachodzi zachowanie potencjalnie grożące naruszeniem przedmiotu ochrony.

Przypisując Obwinionej czyn w punkcie II orzeczenia Okręgowy Sąd Dyscyplinarny sprecyzował granice czasowe jego popełnienia ustalając, iż miał on miejsce po dniu (…) r. do dnia (…) r. Przedmiotowa modyfikacja była konieczna ze względu na wymóg zawarcia w orzeczeniu dokładnego opisu czynu przypisanego Obwinionej a jednocześnie miała charakter

techniczny, ponieważ data wydania postanowienia o przedstawieniu zarzutu nierozwiązania umowy o współpracy pomiędzy Obwinioną a (…) z siedzibą w (…) nie budzi wątpliwości. Przedmiotowe postanowienie wydane zostało przez Rzecznika Dyscyplinarnego w dniu (…) r. (k-…).

Najbardziej obciążające jest zachowanie przypisane w punkcie I orzeczenia. Umyślne naruszenie obowiązku zachowania tajemnicy zawodowej, skutkujące faktycznym zapoznaniem się z tymi informacjami przez osoby nieuprawnione, stanowi naruszenie obowiązku, którego złamanie uniemożliwia poprawne świadczenie pomocy prawnej w warunkach zaufania między radcą prawnym a mandantem. Dopuszczenie się takiego czynu nie tylko narusza konkretne interesy reprezentowanych stron, lecz podważa zaufanie do zawodu radcy prawnego. Jest to bardzo istotne naruszenie, i orzekając karę pieniężną sąd musiał wymierzyć ją w górnej granicy ustawowego zagrożenia. Dlatego wymierzono ją na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 3 ust. 2ba ustawy o radcach prawnych w wysokości dwunastokrotności minimalnego wynagrodzenia za pracę obowiązującego w dacie popełnienia przewinienia dyscyplinarnego. W (…)r. wynagrodzenie minimalne wynosiło 3490 zł., dlatego karę pieniężną orzeczono w kwocie 41.880 zł (słownie: czterdzieści jeden tysięcy osiemset osiemdziesiąt złotych 00/100).

Czyn przypisany w punkcie II niniejszego orzeczenia ma charakter umyślny. Utrzymywanie umowy, której dalsze wykonywanie może narażać chronioną tajemnicę zawodową na niebezpieczeństwo ujawnienia, mimo, że Obwiniona ma pełną świadomość ryzyka takiego ujawnienia powoduje, że zachowanie tego rodzaju, nawet, jeżeli nie skutkowało rzeczywistym naruszeniem tajemnicy, narusza stosunek zaufania między potencjalnymi klientami i radcą, ale też podważa zaufanie do zawodu rady prawnego w ogólności. Dlatego sąd wymierzył karę pieniężną w wysokości pięciokrotności minimalnego wynagrodzenia za pracę obowiązującego w dacie popełnienia przewinienia dyscyplinarnego. (…)r. wynagrodzenie minimalne wynosiło 4300 złotych, zatem karę orzeczono w wysokości 21.500 (słownie: dwadzieścia jeden tysięcy pięćset złotych 00/100).

W myśl art. 65^1 ust. 1 ustawy o radcach prawnych, w razie jednoczesnego ukarania za kilka przewinień dyscyplinarnych sąd dyscyplinarny wymierza karę za poszczególne przewinienia, a następnie karę łączną.

Zgodnie zaś z art. 65^1 ust. 2 pkt 3 ustawy o radcach prawnych przy karach pieniężnych łączna kara pieniężna nie może być niższa od najwyższej z orzeczonych kar pieniężnych i nie może przekraczać sumy tych kar. Najsurowszą z kar łączonych jest kara pieniężna w wysokości 41.880 złotych. Suma kar wynosi 63 380 złotych.

Określając wysokość kary łącznej sąd dyscyplinarny powinien wziąć pod uwagę to, czy pomiędzy poszczególnymi czynami nie zachodzi związek przedmiotowy lub podmiotowy i czy jest on ścisły. Istnienie takiego związku skłania do łagodniejszego wymiaru kary łącznej (M. Kulik, Kara łączna w postępowaniu dyscyplinarnym wobec radców prawnych, Prawnik 2023, nr 1, s. 11). Związek taki zachodził w niniejszej sprawie. Z kolei za surowszym wymiarem kary łącznej przemawia okoliczność, że Obwiniona dopuściła się zachowań stanowiących konsekwentne naruszenie podstawowych obowiązków radcy prawnego związanych z zaufaniem udzielanym radcy przez klienta.

Wymierzając karę łączną sąd uwzględnił wszystkie te okoliczności, uznając, że kara pieniężna w wysokości 60. 000 zł w odpowiednim stopniu realizuje zarówno cele prewencji ogólnej, czyli kształtowania pozytywnego obrazu zawodu radcy prawnego w społeczeństwie i

podnoszenia zaufania do niego, jak też prewencji szczególnej w postaci nakłonienia obwinionej radcy prawnej do poprawy postępowania.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny w świetle ustalonych okoliczności sprawy uznał ponadto, że adekwatne i konieczne dla osiągnięcia celów postępowania dyscyplinarnego będzie orzeczenie wobec Obwinionej dodatkowo zakazu wykonywania patronatu na czas pięciu lat. Zgodnie z art. 63 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, radca prawny, wykonując obowiązki patrona, powinien dołożyć należytej staranności, aby właściwie przygotować aplikanta radcowskiego do wykonywania zawodu, przekazując mu wiedzę i doświadczenie oraz kształtując jego postawę etyczną. Na radcy prawnym spoczywa szczególny obowiązek dbałości o godność zawodu. Jednocześnie radca prawny swoim zachowaniem i czynami winien stanowić wzór do naśladowania, jako osoba o nieposzlakowanej opinii, zarówno dla osób niezwiązanych z zawodem, jak i przede wszystkim dla młodych adeptów samorządu radcowskiego. Radca prawny, jako patron, powinien dołożyć należytej staranności, aby właściwie przygotować aplikanta do wykonywania zawodu, przekazując mu nie tylko wiedzę i doświadczenie, ale co istotne, kształtując Jego postawę etyczną.

Zdaniem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego, Obwiniona popełniając zarzucane przewinienie dyscyplinarne, nie może sprawować funkcji patrona, albowiem nie daje rękojmi należytego wykonywania obowiązków, o których mowa w powołanym art. 63 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego. Rozstrzygnięcie dotyczące zakazu wykonywania patronatu znajduje swoje oparcie w art. 65 ust. 2a ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych.

Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania znajduje swoje oparcie w przepisie art. 70^6 ust. 2 zdanie pierwsze ustawy o radcach prawnych. Stosownie do tego przepisu w razie ukarania koszty postępowania ponosi Obwiniony.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie obowiązujących przepisów.

Z tych względów i na mocy powołanych przepisów sąd orzekł, jak w części dyspozytywnej orzeczenia.

POUCZENIE:

Na podstawie art. 70^4 ust. 4 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych od niniejszego orzeczenia stronom oraz Ministrowi Sprawiedliwości przysługuje odwołanie do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie za pośrednictwem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie w terminie czternastu dni od dnia doręczenia odpisu orzeczenia wraz z uzasadnieniem.

…… …….. ……

Przewodniczący Członkowie

r.pr. Paweł Strzelec r.pr. Marek Kulik r.pr. Grzegorz Koksanowicz